

det Spørgsmaal. Det tør jeg i alt Fald sige det ærede Medlem, at der er Slaget paa Forhaand tabt for ham. Venstre er jo faktisk gaaet med (Modsigelse). Efter hvad jeg forstod paa det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), vilde han være med, naar der kunde blive Enighed derom. Men Argumenterne paa vor Side er her saa tungt vejende, at det vil blive de Herrer ganske umuligt at stampe mod Brodden.

Endelig har jeg kun en Slutningsbemærkning at gøre til det ærede Medlem for Hjørring Amt (Johan Knudsen). Det ærede Medlem mente, som ogsaa det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) og mange andre har slaaet paa i den seneste Tid, at vi skulde vente med videregaaende Grundlovsforandringer, til Sønderjyderne var kommet tilbage. Jeg kunde egentlig have Lyst til en Gang at faa rigtig klart at vide, hvad man egentlig tænker paa med disse Udtalelser, disse Løfter. Er det virkelig Alvor? Er det Meningen, at man, saa snart Genforeningen er sket, og Sønderjyderne er blevet repræsenteret her i Rigsdagen, vil optage et Arbejde for en ny Grundlov, som Sønderjyderne saa kunde være med til? Det maa jo være Meningen, thi ellers kommer de jo alligevel til i mange Aar at leve under en Grundlov, som de ikke har haft Indflydelse paa. Det maa altsaa være Meningen, at man straks skal optage et Arbejde for en ny Grundlov. Det bliver den tredie Grundlov i Løbet af kort Tid. Vi har den af 5. Juni 1915, nu faar vi den af en eller anden Dato 1920. Saa vil altsaa de Herrer, der nu er saa forargede over, at der kun er gaaet saa kort Tid, siden den sidste Grundlov blev givet, at vi straks skal optage et Arbejde paa en tredie Grundlov i Løbet af et halvt Aar. (Statsministeren [Zahle]: Og to Valg). Ja, netop, jeg kommer straks til det. Ellers bliver der ingen Mening i deres Tale om, at Sønderjyderne ikke faar nogen Indflydelse paa den Forfatning, de vil leve under.

Men dernæst: Er det virkelig de Herrer's Mening, at efter at vi har haft to Valg til hvert af Rigsdagens Ting, skal vi — hvis vi da ikke forandrer i § 93 om Ændringer i Grundloven, hvad jeg er villig til, men det vil de Herrer jo ikke — igen have to Valg til hvert af Rigsdagens Ting og en mellemliggende Folkeafstemning? Er det de Herrer's Mening, at saa snart den første Grundlovsændring er gennemført, og Sønderjylland er kommet med, skal

vi igen have to Rigsdagsvalg til begge Rigsdagens Ting med en mellemliggende Folkeafstemning? Men hvis det ikke er Meningen — ja, de Herrer smiler —, saa er der ingen Mening i deres Tale om, at Sønderjyderne skal have Indflydelse paa Landets Forfatning, saa er det Talemaader og intet andet. Derfor vil jeg gerne have præciseret, hvad de mener dermed, og jeg giver dem nu en Anledning dertil.

Saa siger jeg endelig til det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt: Hvad vil det sige, at Sønderjyderne skal have Indflydelse, naar de kommer tilbage til Danmark? De, vi særlig tænker paa, de unge, faar jo, hvis vi bevarer den nuværende høje Alderscensus, ingen Indflydelse paa den kommende Grundlov. Jeg har netop peget paa de væklende og tvivlende Elementer, særlig i 2den Zone og ganske særlig i Flensborg. Det kan ikke nytte, at man siger til dem: Kom I nu først her til Danmark, for saa skal I faa Indflydelse paa den nye Grundlov. Nej, det gør de jo netop ikke, disse yngre Arbejdere, som maaske kan veje tungt paa Vægtskaalen, og som maaske kan afgøre, om Flensborg viser en Danskhed af en saadan Styrke, at det i Overensstemmelse med Fredstraktatens Aand og Ord kan være forsvarligt, at Flensborg kommer til Danmark. Netop disse Tusinder — det kan dreje sig om 3 000—4 000 Stemmer — kan afgøre Sagen. Men hvis man siger til dem: I skal først til Danmark, og saa faar I Indflydelse paa den nye Grundlov — saa er det jo ikke sandt, thi alle de, der er under 35 Aar, faar ingen Valgret og faar altsaa ingen Indflydelse paa den kommende Forfatning, hvis vi ikke nu nedsætter Valgretsalderen.

Det ærede 7de Medlem for Hjørring Amt talte om Fæstdragten, som vi syede os i 1915, og som vi nu skulde have paa — det havde jeg sagt, sagde han. Ja, det er rigtigt. Men saa skete der ganske vist det, at det ærede Medlems Parti og et dermed allieret Parti rev i Marts Maaned en slem Flænge i denne Fæstdragt; de vilde tiltvinge, tiltrodse Landstinget en Stilling mod den folketingsparlamentariske Regering, som Venstre i en Menneskealder aldrig har villet tilkende Landstinget. Denne Flænge maa der efter vor Mening bødes paa; og desuden maa de Pletter vaskes af, som vi ogsaa den Gang erkendte fandtes. Men desuden maa der — og det er jo Hovedsagen — tages Hensyn til den mægtige Udvikling i Verden og herhjemme, som er foregaaet i